

NOVEMBERMORGEN

DOOR HENK VOS

In 't blauwig grijs
Van deze morgennevellucht
Tot éene wijs
En zonder 't minst gerucht
De kleurge scherpten al zijn heengevlucht.

Maar dichterbij
In laatst vergloeien heel verstild
Een boomenrij
In koele nevel tilt
Haar blad, dat soms als kaarselichten trilt.

Aan d'overkant
Van stille, leege zondagstraat
Een grijze wand
Een blauwe rook oplaat
Tot 't kringlend wolkje in ijler blauw vergaat.

Mijn kamer ligt
Als luistrend naar gewijde zang
In 't koele licht.
Hoe werd dit hart zoo lang
Zoo dagenlang gejaagd in vreemde dwang?

Verlangen kan
In deze morgennevelschijn
Mij niet meer dan
Het verre tampen zijn
Van klokken achter donzen mistgordijn.
